Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde. Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

12te aargang. Winnipeg, Manitoba, Juli 1936 Nr. 7

6te Søndag efter Trefoldighet.
JESUS KOM FOR AT OPFYLDE LOVEN — FOR OS — I OS.
Præken over Matt. 5: 17-19.

Av pastor A. K. Haugen.

Jesus taler i Bergprækenen til sine disiple. Han har nettop formanet dem til at være verdens lys og jordens salt og befalet dem: "Lad saaledes eders lys skinne for menneskene forat de kan se eders gode gjerninger og prise eders Fader i himmelen." (V. 16). Vi skal være lys og salt i verden, vi skal gjøre gode gjerninger, sier Jesus. For videre at paapeke og betone nødvendigheten av at vi gjør gode gjerninger og at vi som Guds barn stadig søker at efterkomme Guds vilje og holde hans hellige lov sier han at han kom ikke for at ophæve, afskaffe eller forandre loven, men tvert imot for at stadfeste og opfylde den. "I maa ikke tro, "sier han, "At jeg er kommen for at ophæve loven eller profeterne; jeg er ikke kommen for at ophæve men for at opfylde."

Det er loven som Jesus behandler i dette avsnit. Hvad er Jesu forhold til loven? Hvad er de troendes forhold til loven? Der findes svar pa begge disse spørsmaal i disse tre vers.

Men førend vi betragter disse to hovedspørsmaal kan det være vel for os at minde os selv om et par andre ting.

Den første av disse er den sandhet at al lov kræver at holdes. Det ligger i lovens væsen det. Den var ikke lov ellers. Og dersom loven brydes—saa straf. I disse tider naar der er saa megen likegjyldighet overfor lov og ret endog paa det verdslige omraade, smyger den tanke sig frem hos mange at endog Guds lov, de ti bud kan brydes uten at nogen straf følger. Var det ikke saaledes ogsaa paa Noahs tid? Trodde ikke de ugudelige i Sodoma og Gomorrah det samme? Hvor vi trænger at huske paa at loven kræver opfyldelse.

Al lov kræver at holdes. Men hvor meget mere Guds lov som er Guds vilje aabenbart—den høieste autoritet og den Høiestes autoritet. Verdslige lover er gode i høiere eller lavere grad eftersom lovgiverne er vise og gode. Guds lov er evig og idel god. Gud selv er evig god og evig vis og derfor maa hans vilje som aabenbares for os i loven ogsaa være evig god og vis. Hvorledes kan vi uskadt forbryde os imot denne gode og hellige lov? Eller hvorledes kan vi saa vente at Gud skall være saa lempelig og likegjyldig ovenfor sin gode og hellige lov som mange mener at han er? Eller har Gudforandret sig saa han ikke er den samme nidkjære Gud som steg ned paa Sinai Berg og gav de ti bud og sa, "Jeg Herren din Gud er en nidkjær Gud?" Nei, Gud er den samme, han er evig den samme, hans love gjenspeiler hans uforandrelige vilje, hvilket er hellighet. Hellig, hellig, hellig er den Herre Sebbaoth. Og om sin hellige lov sier han, "Før himmel og jord forgaar, skal ikke den mindste bokstav eller en eneste tøddel forgaa av loven, før det er skedd altsammen." (V. 18). Guds lov kan aldrig og skall aldrig bli afskaffet endog om mennesker tar paa sig at kjøre det som Jesus Kristus, Gud Søn ikke paatok sig — det at afskaffe loven. Saken er den at loven er gjyldig, evig gjyldig. Guds lov kræver av os at vi skal holde den.

Den anden ting som vi trænger at mindes er det at *vi holder ikke* loven. Ja vi trænger ikke bare at *mindes* det men vi trænger kanske langt mere at *erfare* det. Vi har lært paa en, teoretisk maate at vi er syndere og at vi ikke kan holde Guds bud, som vi burde. Men det er saa let for de fleste av os at være teoretiske — vi er ordets hørere, men søker ikke med den rene alvor virkelig at gjøre Guds vilje og holde hans bud. Hvis vi med oprigtighet og alvor maaler vort liv og os selv efter Guds hellige lov i lyset av Jesu fortolkning av den skal vi begynde at se hvorledes vi holder de ti bud. Er vi ærlige i vort maal skal vi vist sikkert faa erfare: "Jeg kommen til kort." Det er vist langt ifra at vi holder loven. Lar vi loven faa fælde sin dom over vort liv, saa staar vi fordømt. Loven gjælder os men vi holder den ikke.

Guds lov kræver helligt liv hos os. Guds ord og vor egen erfaring viser os at vi synder og at vort liv ikke er helligt. Efter loven har vi ingen retfærdighet, men staar utelukt ifra Guds rike, uten haap i verden, og dømt til den evige død. Men Gud i sin store naade og kjærlighet har frembragt en anden vei til frelse for os, ti det er ikke hans vilje at vi skal gaa fortapt. Og denne andre veien er ved troen paa Jesus Kristus, som vor Frelser. Hør hvad han sier gjennem Paulus: "Men vi vet at alt det som loven sier, det taler den til dem som har loven, forat hver mund skal lukkes og hele verden bli skyldig for Gud, efterdi intet kjæd blir retferdiggjort for ham ved lov-gjerninger; ti ved loven kommer syndens erkjendelse. Men nu er Guds retferdighet, hvorom der vidnes av loven og profeterne, aabenbart uten loven, nemlig Guds retferdighet, ved troen paa Jesus Kristus for alle og over alle som tror." (Rom. 3: 19—22). Gud sendte sin Søn, lot ham ta paa sig kjød og blod forat han som et menneske kunde ta vor plads under loven. Som et menneske og som vor representant opfyldte han loven for os.

Jesus opfyldte loven for os alle — for alle mennesker. Som menneske representerte han alle mennesker. Og for alle menneskers synd var det at han sonet ved sit blod paa korset. Han var i sandhet "Det Guds lam som bar verdens Synd." (John 1; 29).

Jesus kom for at frelse menneskene, men denne frelse bestod ikke i at ophæve loven, men i at ta menneskenes plads under loven og at opfylde den i menneskenes sted. Jesus opfyldte loven for os.

Vor frelse hviler paa dette som Gud gjorde for os igjennem sin søn Jesus Kristus. Og det som han gjorde var at ta vor plads under loven, hvilket betydde at opfylde loven i vort sted og ta paa sig vore synder og utsone den straf som vi ved vore synder hadde fortjent. Derfor knyttes vort salighetshaap til Jesus paa korset. Der blev frelsen kjøbt for hver en syndig sjæl.

Nu er det saa let for vort kjød at tænke saaledes, at nu da Jesus har dødt for verdens synder saa er al verden frelst. End om vi synder, ja lever i synd saa er vi alikevel Guds børn fordi Jesus har dødt for alle. Saa kan vi vedvare i synden og leve som vi vil ti Jesus har jo dødt ogsaa for os, og dermed er vi vel ogsaa frelste.

Det er en sovepute som sløve navnkristne sover sig hen i en evig dom paa. Der er vel ingen ting som Gud har git os som vi arme mennesker ikke kan misbruke, ti selve de største velsignelser kan vi saaledes anvende at de blir til den største forbandelse for os. Men det at misbruke Guds store og glade frelsesbudskap paa en saadan maate at vi derved sover os ind i en evig fortabelse maa være den værste misbruk av alle Guds gaver.

Jo vist er vi frelste ved troen alene og ikke ved gjerninger. Men saa forglemmer vi at en sand tro vil vise sig i gode gjerninger. Tro uten gjerninger er en død tro. "Ti likesom legemet er dødt uten Aand saa er troen død uten gjerninger." (Jakob 2: 26). Saa langt som frelsen angaar saa er den Kristne ikke under loven men under naaden. Men mennesket blir ikke ferdig med loven ved sin omvendelse. Sandt nok han stoler ikke paa loven og lov-gjerninger som sin frelses grund, men loven som en aabenbaring av Guds vilje blir klarere for han, og han som et Guds barn, gjenfødt av Gud, længes ogsaa efter at gjøre Guds sin Himmelske Faders vilje.

Dersom vi ikke søker at leve efter denne vilje og ikke adlyde Guds befaling saa gir vi os selv til tjeneste til "synden igjen og blir dens træll, og da træder vi igjen paa fortapelsens brede vei. Dette kan vi klart forstaa av Rom. 6: 15—16, hvor vi læser: "Hvad da? Skal vi synde, siden vi ikke er under loven men under naaden? Langt derifra! Vet I ikke at naar I byder eder frem for nogen som tjener til lydighet, da er I ogsaa tjener under den som i lyder, enten det er under synden til død eller lydigheten til retferdighet." Her er tale om to slags tjenere: tjenere under synden og tjenere under lydigheten.

Og i disse to klasser kan helle menneskeheten deles: De som tjener under synden, og de som tjener under lydigheten. Synd er alt det som staar imot Guds vilje forbrydelse mot Guds lov. Lydigheten er det motsatte, den holder og adlyder Guds lov.

Det var ved en fuldkommen lydighet til Gud at Jesus kjøbte vor frelse. Og dette gjorde han med det formaal at Guds lov og vilje skulde opfyldes I os. Vi skulde alsaa bli bragt ind i denne lydighet til Gud. Vi skulde bli "tjenere under lydigheten til retferdighet."

Idet Gud kalder os til liv og frelse, kalder han os ikke til et liv som skal vedvare i synden, men til et helligt liv. Det er Guds endelige maal med os at hans lov og vilje skal opfyldes i os. Det ideale forhold i et hjem mellem forældre og børn er en gjensidig kjerlighet som viser sig fra børnenes side i det at Børnene glæder sig i at adlyde sine forældre. Førend dette forhold eksisterer er ikke alt som det bør være. Saaledes ogsaa med det kristelige liv. Det normale og rette forhold mellem Gud og menneskene er at mennesket glæder sig i Herren og lever med ham, elsker og adlyder ham. Dette deilige forhold blev avbrudt ved syndefaldet. Jesus kom for at gjenoprette dette forhold. Han kom ikke bare for at opfylde loven *for os*, men ogsaa for at opfylde loven *i os*.

Naar Guds vilje faar frit løp i os da er vi naad frem til det rette og det salige forhold igjen. Da er vi hans sande børn, renset ifra al synd og urenhet. Da skal vi elske Gud av hele vort hjerte og vor neste som os selv. Da skal vi leve det evige liv i Guds rene himmel. Aa, hvor Saligt det skal bli.

Men skal vi faa del i denne herlighet maa vor helliggjørelse begynde her. Og den begynder ved at vi omvender os til Gud, tror paa Jesus som vor frelser og lar ham komme ind og skape et nyt hjerte i os. Det gamle syndige hjerte kan ikke elske Gud men elsker synden og verden. Men det nye menneske elsker Gud og hans vilje fordi det er født av Gud. Idet vi omvender os til Herren faar vi Guds Aand og med den kjerlighet. Og kjerligheten er lovens fylde. Og saa elsker vi Gud fordi Gud elsket os først. Saaledes begynder kristenlivet, saaledes begynder Guds vilje at faa fremgang hos os. Saaledes faar den Jesus Kristus som døde paa korset for at frelse os fra synden og dens følger, — saaledes faar han anledning til at begynde at opfylde Guds lov i os.

Saalænge vi lever i denne verden blir det kun en begyndelse av Guds viljes opfyldelse i os, men dersom vi er tro intil døden skal det faa en salig og evig fuldendelse i "vort Faders hus," i himmelen.

La os nu ikke glemme at nu gjelder det at arbeide paa vor frelse med frygt og bæven. (Fil. 2: 12). Synden er mot os paa alle sider, djævelen søker altid at forføre os. "Nu gjælder det at trænge, ja trænge sig frem ellers er himmelen forloren."

"I maa ikke tro at jeg er kommet for at ophæve loven eller profeterne; jeg er ikke kommet for at ophæve, men for at opfylde. Ti sandelig siger jeg eder: Før himmel og jord forgaar, skal ikke den mindste bokstav eller en eneste tøddel forgaa av loven, før det er skedd altsammen. Derfor, den som bryter et enste av disse minste bud og lærer menneskene saaledes, han skal kaldes den minste i himlenes rike; men den som holder dem og lærer andre, han skal kaldes stor i himlenes rike.'

Venner, vi maa la Guds lov og vilje opfyldes i os. Amen.

Dr. J. A. Aasgaard.
Den Norsk Lutherske Kirke.
Enstemmigt gjenvalgt til formand for

Den Norsk Lutherske Kirkes fællesmøte.

Formandens indberetning.

Dette er indberetningen fra formanden i samraad med kirkeraadet. Den gir en oversigt over samfundets stilling og arbeide i sin helhet. Adskillige ting som den berører kommer frem ogsaa i indberetningene fra de forskjellige boards. Efter en indledende skildring av forholdene i sin almindelighet i kirken og i verden, behandler formanden den kristelige opdragelse, læreanstaltene, specialkomiteen, Luther Seminar, hjemmemissionen, barmhjertighetsvirksomheten, diakonissegjerningen, hedningemissionen, nye arbeidere, missionssekretær, pension for prester, "Auxiliaries", forlagsvirksomheten, bokmissionen, American Bible Society, de financielle forhold, hundreaarsfesten, Zionsforeningen for Israel, santalmissionen, American Lutheran Conference, National Lutheran Council, det lutherske verdenskonvent, transportationsbureauet, embedshandlinger, "In Memoriam", vore menigheter, og slutning.

Paa grundlag av denne og sekretær Bergsakers indberetning, blev der fremlagt for møtet en række av 23 resolutioner, hvorav de fleste var for lange til at kunne gjengives her i sin helhet. Den første, under emnet: Tilstanden i kirken (State of the Church) lyder i oversættelse saaledes:

"1. Gjennem de forløpne to aar har 2,643 menigheter, betjent av 1,102 prester, hat Guds ords forkyndelse og sakramentenes rette forvaltning i sin midte; barn er blit døpt og undervist og ungdommen optrent i arbeidet; og uagtet megen mangel og skrøpelighet fra vor side, har Gud rig velsignet os i kirken baade hjemme og ute.

Derfor takker vi Gud og gir ham al ære, mens vi søker vilje og kraft fra ham til at drive gjerningen og veiledning til at følge hans vilje i alle ting.

Vi beslutter at vi som individer og menigheter vil være flittige i bøn, i ungdommens kristelige opdragelse, i andagt i hjemmet, og i vor gudindviddе støtte av kirkens gjøremaal.

2. Verdslighetens aand hænger stadig truende over kirken. Siden ophævelsen av det attende amendement har drikkeondet tiltat sterkt paa mange steder og megen slaphet viser sig baade med hensyn til salg og bruk av berusende drikke. I mange kirker i vort land drives dans og kortspil under kirkens auspicier.

Det er Den Norsk Lutherske Kirkes overbevisning at saadanne ting nødvendigvis maa undergrave det aandelige liv og hvor det taales uundgaaelig føre kirken bort fra dens rette opgave.

Være det derfor besluttet at prester og menigheter formanes til at øve aarvaakenhet med hensyn til disse ting og alle andre fremtoninger av verdslighetens aand, og til stadig ved Guds naade at være tro mot kirkens idealer og mission." Enstemmig antat.

Andre resolutioner betoner sterkt barnas og ungdommens kristelige undervisning og opdragelse, konfirmationen, anledning til utvikling av lærekræfter, sommerens "vacation week-day schools," omsorg for lutherske studenter ved andre høiere skoler.

Med hensyn til hjemmemissionen besluttedes at den bør søke saavidt mulig at koncentrere sine kræfter paa arbeidet for at vinde sjæle for Guds rike og samle dem i ordnede menigheter.

Andre resolutioner dreier sig om hedningemissionen, barmhjertighetsarbeidet, finansene og andre grener.

Fra en længere resolution angaaende American Lutheran Conference gjengir vi følgende utklip:

"Vi tilskynder alvorlig vore prester og menigheter til at komme ihu at den nedlagte grundvold for fællesskapet i American Lutheran Conference er enigheten i lære og bekjendelse, og at de vil søke i sin praksis at handle i samklang med disse standards. Vi minder dem især om at denne konfessionelle enighet indbefatter princippet: "Lutherske prækestoler kun for lutherske prester; lutherske altere kun vor lutherske kommunikanter." Dette utelukker unionifflisk praksis.

Vi antar som en korrekt definition av unionisme den som forekommer i Minnea-

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

Rev. H. L. Urness, Editor,
723 Victor St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to

Rev. B. O. Lokensgaard, Manager,
722 Main St., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

(Aarsmøte)

polis teses antat av American Lutheran Conference in 1932, nemlig: Unionsnime forekommer hvor oprettelse og øvelse av kirkelig fællesskap ignorerer eksisterende differencer i læren eller erklærer dem for at være uten betydning."

En videre resolution under denne rubrik var følgende: "Uten at bli forstaat derhen at vi søker at fremskynde en forhastet organisk forening av de forskjellige lutherske grupper, og mens vi ikke er viss paa at organisk forening endog mellem synodene inden American Lutheran Conference vilde bety større effektivitet i kristelig virke, erklærer vi det som vort oprigtige ønske at fællesskap i prækestol og alter kunde bli oprettet med United Lutheran Church, Synodalkonferensen og de mindre uavhængige synoder. Med disse reservationer bemyndiger vi utnævnelsen av en komite (Committee on Fellowship) til at forhandle med lignende komiteer fra saadanne samfund som maatte ønske at forhandle med os." Antat. Formanden blev bemyndiget til at utnævne en saadan komite. Det blev ogsaa tilføiet at komiteen ikke har nogen myndighet til i nogen maate at binde Den Norsk Lutherske Kirke til noget bestemt program men kun rapportere sine anbefalinger til samfundet.

Følgende kandidater, graduenter fra Luther Teologiske Seminar, anbefales til fællesmøtet og distriktsmøtene til ordination i hvert enkelt tilfælde saasnart et kald er mottat: Oliver Everette, C. Blaine Gunderson, Reidar Pareli Haakonson, Osrar C. Hanson, Tofief C. L. Hanson, Clarence H. Jacobson, W. Lowell Jacobson, Arthur M. Knudsen, Christian S. Lystig, E. Clifford Nelson, Bjorn B. Nielsen, Harold L. Obrestad, Cyrus F. Savereide, Arthur Waldemar Sorensen, Leonard T. Thompson, L. Olav Tolo, T. Gerhard Wicks.

Resolutioner blev antat som sterkt anbefaler det arbeide som utføres under direktion av National Lutheran Council av det lutherske verdenskonvent. Heri mindes vort samfunds folk om det vigtige kald som hviler paa den lutherske kirke med sit klare budskap i disse forvirringens tider.

Det blev besluttet at anta den nye plan for aarsmøtenes forretningsprogram, nemlig at sløife de tidligere sedvanlige arbeidskomiteer og la de forskjellige boards tjene som saadanne under møtene.

Board of Education.

Indberetningen fra Board of Education gav en oversigt over stillingen i samfundets høiere skolevæsen. For det teologiske seminars vedkommende henledes opmerksomheten paa tre professorers avtræden. Dr. M. O. Bøckman, dr. O. E. Brandt, dr. I. Tanner blir nu professorer emeriti. Da en ny professor nu maa vælges og ifølge samfundets regel en saadan nomineres av det teologiske fakultet, kirkeraadet og Board of Education i fællesskap, berettedes det at disse hadde i fællesmøtte den 27de februar nominert dr. Herman A. Preus til denne post. Dr. Preus blev under møtet enstemmig valgt.

Med hensyn til vore senior colleges berettes der at samfundet har meget at være taknemmelig for. Antallet av studerende har fyldt anstaltenes bekvemmeligheter. Gjæld og underbalanser er blit reducert. Hertil bør tilføies den forklaring at dette er blit mulig som følge av nedsættelsen av læreres og andre tjeneres lønninger. Dette betyr ikke at skolene har vundet seier over alle vanskeligheter. Men det viser at de som arbeider i deres tjeneste er villige til at øve megen selvfornegtelse for anstaltenes fortsatte bevaring og virke.

Terminene for bestyrerne av Luther College og St. Olaf College er iaar utløpet. I begge tilfælder blev de nuværende bestyrere enstemmig gjenvalgt, dr. O. I. H. Preus for Luther College og dr. L. W. Boe for St. Olaf College. Terminen er seks aar.

Forslaget om anvendelse av en del av skolens endowment fonds til dormintory og "Commons" bygninger ved St. Olaf kom frem, blev behandlet og antat i forbindelse med indberetningen fra finansstyret.

Rapporten nævner tre akademier og junior colleges, nemlig Pacific Lutheran College, Waldorf College og Gale Cellege. Disse hadde i de to forløpne aar et totalt gjennemsnitlig antal av 900 studenter. Pastor T. H. Megorden, bestyrer for Gale College, har resignert for at anta kald til en menighet i Fosston, Minn.

Board of Education fremla følgende anbefaling til budget for skolene for hvert av de kommende to aar:

General Board Expenses	$ 3,000.00
Prorated Amounts	26,500.00
Interest on Deposits and Advances	30,000.00
Care of Closed Schools	4,000.00
	$65,5000.00
Luther Seminary	36,700.00
Lutheran Student Service	2,500.00
	$202,700.00
For Allocation to Four Senior Colleges and Secondary Schools	154,800.00
To Apply on Church Debt	25,000.00
	$282,500.00

Det endelige resultat efter finansbestyrelsens anbefaling blev at bevilgningen for skolene blev $275,000.00.

Luther College kan iaar feire 75-aarsfest. Samfundet anerkjender med taknemmelighet skolens lange og betydningsfulde indsats paa den kristelige opdragelses omraade. Luther Colleges sønner har tat sin plads i presters, missionærers og læreres rækker inden kirken. Ikke mindre betydningsfuld er den indflydelse og det arbeide som er blit utført i de lokale menigheter og paa de videre arbeidsfelter inden kirken av de graduenter og andre forhenværende studenter i anstalten, som er vedblit at være i lægfolkets rækker. Maa Guds velsignelse fortsat hvile over Luther College, dets fakultet og studenter! Maa deres aandelige indflydelse og deres virke i Guds rike altid være til hans navns forherligelse!

Seminareiendommen i Hamline, St. Paul, er siden sidst avholdte fællesmøte blit solgt. Spokane College eiendommen er blit utleiet til en lokal junior college forening, som da vil holde den istand. Red Wing Seminar og Madison Normalskole er blit varetat med mindst mulige utgifter. Dog koster det at vareta disse eiendomme; i 1934, $5,671.42, i 1935, $3,143.70. Samfundet bør sørge for paa en eller anden maate at faa denne utgiftspost stanset. Det blev besluttet at forvaltningen av de lukkede skolers eiendom overlates som hitindtil til Board of Trustees i samraad med Board of Education.

Samfundet har to Boards i forbindelse med skolevæsenet, nemlig Board of Education, som varetar de høiere skoler og Board of Elementary Christian Education, hvis opgave det er at fremme barneundervisningen. Det er blit ordnet saa at disse to Boards betjenes av en fælles sekretær.

The Comission on Higher Education er en komite av American Lutheran Conference, hvis opgave det er at fremme det høiere skolevæsen inden denne konferans. Av denne kommission har vor skoledirektions eksekutivsekretær været formand de sidste tre aar. Sommeren 1935 holdtes under dr. O. H. Pankokes ledelse et seks ukers "Lutheran Educational Seminar" i Minnesota statsuniversitet, og senere paa høsten et to dages møte ved St. Olaf College. Et lignende seminar blev holdt i Chicago Universitet i 1933. Resultatet av dissesessioner foreligger i brochurer hvis indhold behandler problemer i skole- og undervisningsvæsenet.

Der er et betydelig antal av høiere skoler utenom vort samfund hvor der er som et hele tusener av lutherske elever. Vort samfund søker at øve nogen aandelig omsorg for saa mange av disse som det kan naa. Skoledirektionen har i sin tjeneste en "Student Secretary," nemlig Miss Hortense Hage. Hun har i det forløpne aar besøkt 38 anstalter og holdt møter av lutherske studenter og hat privat samtaler. Hun har utført et betydelig arbeide.

Skoledirektionens indberetning indbefatter rapporter fra bestyrere for Luther Teologiske Seminar, Luther College, St. Olaf College, Concordia College og Augustana College.

Paa grundlag av denne indberetning antok møtet en række resolutioner, som i det væsentlige gaar ut paa at anerkjende og tilstemme skoledirektionens handlinger og anbefalinger.

Sammen med skoledirektionens rapport fulgte rapporten fra den fælleskomite av denne og Board of Trustees, der fremlægger en saavidt mulig omfattende plan for vort samfunds høiere skolevæsen. Denne rapport blev trykt i vore kirkeblade omtrent tre maaneder før aarsmøtet. Resolutioner paa grundlag av denne rapport blev alle tilstemte, undtagen den som angik skolene i Canada. Forslaget at disse burde faa støtte av hjemmemissionskassen blev nedstemt.

Under en session av Luther College korporation gjennemgik møtet og tilstemte en amendert form av inkorporationsartiklene og bilovene. Kanske den fornemste forandring er omdannelsen av anstalten fra en skole kun for mænd til et co-educational college.

Hjemmemissionen.

Av indberetningen fra hjemmemissionsbestyrelsen gjengives her dens væsentlige indhold.

Ifølge census over den kirkelige befolkning fra 1930, som er den seneste oversigt nu tilgjængelig, var befolkningen i De forenede stater omtrent 123,000,000. Av disse var 55,000,000 medlemmer av kirken, med altsaa 68,000,000 uten nogen kirkelig forbindelse. Det anslaaes at der skal være i vort land henved 17,000,000 lutheranere, naar tages i betragtning deres oprindelige forbindelse. Men av disse var der i 1926 kun henved 4,000,000 som var medlemmer av lutherske menigheter. Disse opgaver har vi fra statistikeren dr. George L. Kieffer.

Ser vi efter i statene finder vi følgende oplysende tal:

	Estimated Lutheran Population	*Enrolled Baptized Lutheran Membership, 1926*
Wisconsin	1,593,563	484,348
Minnesota	1,910,003	483,905
N. Dakota	445,575	134,424
S. Dakota	321,216	90,190
Montana	112,747	19,339
Idaho	70,949	4,963
	4,454,053	1,217,169

Disse tal i forbindelse med det totale antal av lutheranere i landet gir et begreb om forholdene ogsaa i andre stater. Paa grundlag av disse kjendsgjerninger stiller bestyrelsen en indtrængende appel til vort lutherske folk at ta alvorlig fat paa missionsvirksomheten i vort land. I et citat fra en tale av dr. Martin Andersen, sier den: "Vi maa bringe dem budskapet om vore fædres tro, som er vor tro, grundet paa vore bekjendelser, som igjen er grundet paa den hellige skrift. Præken, daab, nadver, er de eneste naademidler vi kjender. Guds Aand virker gjennem disse midler."

De fleste av disse kirkeløse lutheranere findes ikke paa fjerne trakter men like inden skyggen av store indflydelsesrike menigheter. En kraftig hjemmemissions virksomhet skulde drives av alle menigheter i vort samfund.

I betragtning av disse forholde antok møtet flere resolutioner, hvorav gjengives her følgende:

"Vi tilskynder vore prester og menigheter til at foreta en mere alvorlig og indgaaende undersøkelse av forholdene i de ældre kirkelige omgivelser og i en kristelig opofrende aand imøtekomme de krav som saadanne forhold stiller os."

Church Extension. Ifølge rapport den 31te januar 1936, bestaar dette fond av $367,580.63. Av dette beløp er $361,556.-18 nu i 163 menigheters hænder. Disse menigheter har faat laan som tilsammen utgjør denne sum. At disse laan var $258,-401.40 forfaldne den 31te januar 1936. I 1935 var der kun 46 menigheter som avbetalte noget paa kapitalen, og disse avbetalinger beløp sig til $7,742.02. Der var 117 menigheter som intet betalte paa kapitalen. Der var 51 som betalte paa forfaldne renter $1,673.95. Der var 112 menigheter som intet betalte paa renter.

Disse kjendsgjerninger viser at de fleste menigheter som har faat støtte fra dette fond, tar litet eller intet hensyn til de forpligtelser de paatok sig da de fik disse laan.

Dette fond skulde være et "revolving fund." En menighet som laaner ventes at sørge for tilbakebetaling ifølge de indgaaende forpligtelser, saa at der kan være midler i kassen til hjælp for andre menigheter. Møtet minder vedkommende menigheter om deres pligter likeoverfor andre menigheter og bemyndiger hjemmemissionsbestyrelsen til at tilveiebringe slikt "follow-up work" som kan gjøre fondet til e virkelig "revolving fund."

(Fortsættes i næste nummer.)

Hyrden, Radio m. m.

Som andre skriv um sproket eg er ogsaa einug at dei tror fyrste siden er norske, so etter aa ha lese det sjølv, den parten som ed forstaande for mine foreldre og systkind kann sendast heim. Det var gildt aa faa "Hyrden" att no, ialt tri; for det er no tre maaneder siden eg kom ut her fraa City. Men — for ein skjelnad skog er her, allslags, slik ser det ut ialfald, og eit vatn, so langt og krokutt — just lik ei elv i dalen heime — Men fjell er ikke her. Sume tidar, tykkjer mest eg er paa Sætra i Norig; for husbygnaden er so mykje likt vore Stølhus. Noko er daa her som skil sig ut, radio, kvar Sundaag hev eg ikkje stort aa gjere enn aa lytte paa den kyrkje er so langt burte. Trur mest eg vert her over summaren, likevel, um der er utveg til hausten, har god hug aa vitje bibelskulen i Camrose daa. Eg les i fyrste bok av Peter 4: 12: "De, kjære, Undra dykker ikkje yver den Elden som kjem yver dykker til Prøving, som um det hende dykker noko underlegt," og i 3: 13 "Og kven er den som kann gjera dykker vondt naar de stræver etter det gode?" For meg, dette var slike gode ord. Tror mest eg sender takk upp til Styraren, Allmegtug, fordi trøysta kom. Med bedste hilsing til alle kjennigar og andre, fraa

— Magnhild Dragseth, Columbine, Alta.

Bekjendtgjørelse.

Lægmands-foreningen av Prince Albert Kreds, holder, om Gud vil, møte i Lake Parke Menighet, pastor Tandberg's kald, July 24.—26. Aapningspræken av pastor Vinge; Indledning av pastor C. L. Dalseide; præken paa Søndag av evangelist H. H. Hansen. Kom med bøn om Gud's rike velsignelse over os alle!

T. J. Langley, sec.

Bethania Gamle Hjem, Bawlf, Alta.

Til Hyrdens Læsere:

Vil hermed sende en Kvittering for de gaver som vi modtok ved Bethania Hjemmet i Bawlf, Alta., i 1935. Det er med underlig tak til Gud at jeg ogsaa faar sende en hilsen til vennerne, baade i Alberta og Saskatchewan, som har hjulpet os baade med gaver og med eders forbønner. Naar vi ser tilbake paa det svundne aar, kan vi ikke andet end utbryde "Lov Herren min sjæl, og alt hvad i mig er love Hans helige Navn. Pr. 103: 1. Hidindtil Herren har hjulpet saa vel, tiltrods for al vor sløvhet og vantro. Det er saa inderlig

For God so loved the world, that he gave his only begotton Son, that whosoever believeth on him should not perish, but have eternal life.

THE GOOD SHEPHERD

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10, 11.
ORGAN OF THE NORWEGIAN LUTHERAN CHURCH OF CANADA.

He that believeth on him is not judged: he that believeth not hath been judged already, because he hath not believed on the name of the only begotton Son of God.

Winnipeg, Manitoba, Juli 1936

godt at faa kaste omsorgen paa Herren, vidende dette, at Han har omhu for os. 1 Pet. 5: 7.

Vi har nu atten gamle her ved Hjemmet, sex kvinder og tolv mænd, og alle er nu nogenlunde friske. Flere er jo over otteti aar, saa det er rigtig godt, saalænge dem slipper at være sengeliggende. Nogle var noksaa daarlige utover vaaren, men kom sig igjen, da veiret blev varmere. To av dem som har været her en tid (ikke medlemmer) blev sendt til hospitaler, da dem led av kronisk hjerte-sygdom. Mr. B. Solem som har været medlem i næsten tre aar, døde pludselig den 7de Feb. og blev begravet den 11te. Han var altid snild og hjælpsom, og er dypt savnet av os alle. Pastor Lerseth har ofte besøkt de syke her foruten de almindelige møter, og pastor Sanders synger og taler ofte med de gamle om de ting som hører Guds rike til. Vi er taknemmelige til Gud for trofaste vidner og venner, som har omsorg for sjælene og her for os, men vi trænger til vækkelse og et Naadebesøk fra det høie, ogsaa her ved Hjemmet.

I August Maaned om Gud vil, kommer vi til at feire den aarlige "Bethany Home Day" og vi haaper at faa se rigtig mange fra de forskjellige menigheter rundt omkring. Flere oplysninger herom senere.

Saa en kjertelig hilsen og tak for de gaver som vi har modtat baade fra fjernt og nær. Maa Gud belønne og velsigne eder alle — Kom os alle ihu i eders bønner. Paa Hjemmets vegne

—Mrs. M. G. Barrie (Matrone.)

Gaver Modtaget til Bethania Gamlehjem, Bawlf, Alta.

Uldkvilt fra Asker Kvindef. Et par pudevær Mrs. W. F. og Mrs. E. E. Olson, Ponoka, Alta. En stor Primost, T. Hagen, Bawlf, Alta. Uldkvilt, Zion Lth. Kvinf.; Broderet haandklæde Mrs. J. Gunderson Earling, Alta.; Uldkvilt, Kringen Søstrene Armena, Alta.; Uldkvilt Rosebush Kvindef. Edberg, Alta.; I haandklæde Mrs. Storlie Camrose, Alta.; I Broddug og fire sengetæpper Scandia Kvindef. Armina, Alta.; 100 lb. Flesk August Stenvig, Eckville, Alta.; Uldkvilt Luth. Kvindef. Watrous, Sask. En Kvilt Mrs. C. L. Jothen, Govan, Sask.; 5 lb. Primost T. Hagen, Bawlf, Alta.; 6 Haandklæder og 2 sengetæpper Luth. Kvindef. Langham, Sask.; 2 Haandklæder Mrs. Rorem, Tofield, Alta.; I sengetæppe, 2 blankets fra venner Tofield, Alta.; Flesk, Kjød og Kaal O. M. Hagen, Tofield, Alta.; 100 lb. Mel Bert's Gro. Bawlf, Alta.; 1 Box æbler, 1 box appelsiner og candy Wetterberg's store, Bawlf, Alta.

.. A Prayer.

Grant me thy spirit, Lord,
Thru life's brief days
That it may lead me on
In all thy ways.

Thy peace o Lord, I crave
Peace for my soul,
Speak thou the healing word
And make me whole.

Often dear Lord, I err
In thought and deed
Be thou my comforter
And fill my need.

Blessed eternal light
In the world's gloom
Guide thou my steps aright
And lead me home.

O. A. Broughton.

Report of The Bethany Old Peoples Home, Bawlf, Alberta.

Once more I am glad to be able to report to our convention a very successful year. Even if hard times have prevailed, we have been blessed to such an extent that we have been able to care for our people and give them the best of care that possibly could have been given them. Condition of the Home never was better. Our matron Mrs. Barrie and the workers have been doing splendid work: always thinking of the welfare of the old people, and doing all in their power to make everybody happy and contented.

Rev. Lerseth is doing splendid spiritual work amongst the old people. Meetings are being held on Sundays and Wednesdays, devotion at the table morning and night, and you may go to the Home at most any time and one person will be reading the word of God to the next one, and I know of no better way for old people to pass their last years, preparing themselves for that last travel which we all must make and should all be prepared for. Knowing that God cares for his people and that He has prepared a more perfect home for those that trust in Him. It is well that we may rest assured that our people are being cared for.

During the past year we cared for 23 people. Two have passed on to the great beyond. We have at the present time room for two more persons at the Home. We have cared for and taken in every applicant who we felt needed a place to come too. We have received a good many donations of food, clothing, and money during the past year, and also have been richly blessed. Only by your help and the help of God has it been made possible to do what has been done. Please except our thanks and appreciation for the love and interest you have shown the home and the ones whom the Lord has placed in our care. A statement of receipts and disbursements follow. Wishing you God's richest blessings on behalf of The Bethany Old Peoples Home.

—John Soberg

Financial Statement of the Bethany Old Peoples Home, Bawlf, Alberta, as at December 1935.

INCOME.

Support Money Due	$3336.00
Special Donations	211.30
Budget Appropriations	1000.00
Interest on Notes	70.07
Payments on Notes	2095.00
	$6712.37

EXPENSES.

Salaries	$1926.50
Groceries	1170.87
Clothing	130.49
Travelling Expenses	69.50
Postage and Stationery	48.90
Repairs to Home	502.45
Power and Light	184.85
Doctor and Medicine	122.55
Refunds	308.00
Insurance	125.60
Coal and Wood	438.49
Audit Work	14.00
Taxes	33.61
Legal Fees	10.41
Feed and Seed	220.65
	$5306.87

ASSETS.

Cash on Hand and at Bank	$ 1746.00
Notes and Mortgages Held	9636.73
Support Money Due	3090.00
Supplies	650.00
Cattle, Poultry and Feed	300.00
Furniture and Fixtures	4750.00
Buildings	4355.00
Real Estate used by Home	750.00
Land Held for Sale	24,500.00
	$50,078.72

LIABILITIES.

Nil.

Net worth December 31, 1935 $50,078.72

John Soberg.

Donations.

Bawlf Mission Aid	$ 10.00
N. L. Sunday School, Mossbank, Sask.	2.00
Lutheran Ladies Aid, Camrose	10.00
Mrs. Edvardsen, Seven Persons, Alta.	5.00
Mrs. E. Skjil, Millitt, Alta.	3.00
Lutheran Ladies Aid, Edberg, Alta.	5.00
Betany and Edberg Ladies Aid	6.00
Home Festival, Bawlf, Alta.	50.00
Bethany Ladies Aid, Macrrie, Sask.	5.00
O. C. Hagen, Bawlf, Alta.	5.45
Rev. Eggedahl, Provost, Alta.	5.00
N. L. Bethany Ladies Aid, Sedgewick, Alta.	10.00
Bethel N. L. Ladies Aid, Wetaskiwan, Alta.	5.00
Moland Ladies Aid, Camrose, Alta.	10.00
Green Valley L. Aid, Glenside, Sask.	5.00
Edberg L. L. Aid, Memory Mr. Hustad	5.00
Mr. and Mrs. Telnin, Memory Mr. Hustad	1.00
Mrs. Broen Armena, Memory Mr. Hustad	1.00
Ames Creek Ladies Aid, Tofield(Alta.	5.00
Lutefish Dinner, Bawlf, Alta.	62.85
	$211.30

Additional Cash Gifts receivew by the Matron.

Women's Miss. Soc., Lajord, Sask. per Mrs. O. Heslo	$ 5.00
Miss J. Salte, Edmonton, Alta.	4.00
Mr. P. H. Olson, Coronation, Alta.	3.00
	$12.00

—M. G. Barrie.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Broderick, Sask.

The 11th General Convention of the W. M. F.

is now a thing of the past. It was, in every way, a wonderful gathering. Over 500 delegates besides a large number of visitors were in attendance. The theme "Radiant Lives" was the back-ground for the many splendid papers and addresses given; each session centered about one Department of our church work.

Space will not permit giving even a short resume of the well-arranged program at each of the five sessions. In a later issue, we do hope to bring you the address given by Mrs. Sundby at Thursday evening's Mass Meeting. The new Bulletin will, no doubt, give to its readers much convention news and reading matter.

We wish to call attention to the following recommendations passed by the convention:

1) That the Life Membership and In Memoriam funds for the biennium 1937-38 be applied as follows:

(a) $1,000.00 for the Educational Loan Fund of which sun $500.00 shall constitute a Loan fund for students at the Theological Seminary; the remainder to be prorated among the four Senior Colleges.

(b) $500.00 to China.

(c) $500.00 to Madagascar.

(d) Remainder to needy pastors in the Home Mission field.

2) That the delegates bring to the attention of their societies Article VI of our constitution: All Societies are expected to contribute an annual fee of ten cents per member, which sum shall go to defray the cost of printing and distributing of missionary literature, tracts, pamphlets, reports and report blanks.

3) That the women continue to remember the deaconess work with contributions.

Just a word of explanation of Rec. 1.

(a) Because of the smaller number of students at the seminary as compared with the Senior Colleges, the $500 is set apart especially for their use, since pro-rating would give too small a sum to be helpful.

(d) During this biennium 1935-36, $2,-500 is being used for needy pastors. It is expected that the "remainder," for the coming biennium will be considerably more than $2,500, as this fund is growing rapidly.

Recommendation II. is intended as a reminder to societies to send in their membership fees. Besides the items mentioned, $100.00 is given to each of the three mission fields of Zulu, Madagascar and China for the distribution of tracts in the native languages. Sister Hilda Petterson from China says: "One does not always get the opportunity to speak at length to the individual; but one can always give a tract. We use them every day in the dispensary in the hospital and wherever we go."

According to report from Headquarters many of the Societies in our District have neglected to send in their fees. This must be due merely to neglect, as the sum from each Society is so small that all can easily meet this one obligation asked for by the Federation. Perhaps *your* ten cents might be the means of bringing some of the Glad Tidings. Can we with good conscience neglect this opportunity to go-tell? May I urge each Ladies Aid in Canada District to send in your fees, if you have not already done so this year. Thanks.

Mrs. K. A. Halstad of Minneapolis was elected to succeed Mrs. Sundby as National President. She will visit our District during July.

—L. B.

Mrs. Moe's Missionary Box.

(Continued)

" 'Well, if I be a widder, I'm thankful I'm where I kin earn my own livin', an' no thanks to nobody an' no one to interfere!'

"Then Mary she laughed an' said there was my fust benefit. Well, that sorter tickled me, for I thought a woman must be pretty hard up for benefits when she had to go clear off to Injy to find them, an' I dropped in one cent, an' it rattled around a few days without any company. I used to shake it every time I passed the shelf, an' the thought of them poor things in Injy kep' a-coming up before me, an' I really was glad when I got a new boarder for my best room, an' felt as if I'd oughter put in another. An' next meetin', Mary she told me about Japan, an' I thought about that till I put in another because I warn't a Jap. An' all the while I felt kinder proud of how little there was in that box. Then one day, when I got a chance to turn a little penny sellin' eggs, which I warn't in the habit of, Mary brought the box in where I was countin' of my money, an' says:

" 'A penny for your benefit, Aunt Anna.'

"An' I says, 'This ain't the Lord's benefit.'

"An' she answered, 'If 't ain't His, whose is it?' An' she began to hum over somethin' out of one of the poetry books that she was always a readin' of:

" 'God's grace is the only grace,
And all grace is the grace of God.'

"Well, I dropped in my penny, an' them words kep' ringin' in my ears, till I couldn't help puttin' more to it, on account of some other things I never thought of calling the Lord's benefits before. An' by that time, what with Mary's tellin' me about them meetin's, and me 'most always findin' somethin' to put in a penny for, to be thankful that I warn't it, an' what with gettin' inerested about it all, and sorter searchin' round a little now and then, to think of somethin' or other to put a cent in for, there really come to be quite a few pennies in the box, an' it didn't rattle near so much when I shook it. An' then one day, Mary she brought me a little purplish pamphlet, an' she says:

" 'Aunty, here's a missionary magazine I've subscribed to for you, bein' you're so interested in missions.'

"Me interested in missions! But when I come to think it over, I didn't see but what I was, in a way, an' I said it over to myself, kinder curious, to see how it sounded. It was jest what they said about Mis' Sanders, she was the president of the missionary society. An' that night our new boarder he picked up the magazine, an' said:

" 'Why, what's this?'

"An' I said, quite pleased, before I thought, 'That's the magazine that my niece, Mary Torvie, she's subscribed to for me, bein' I'm so interested in missions.'

" 'My mother used to take it,' says he. He was a young man, not much more'n a boy, an' homesick, I guess. 'I'd like to look it over, if you don't mind,' he says. 'It looks like home.' I was so pleased to hear him say that, for the boarders they don't most generally say much, except to find fault, that when I went out in the dinin' room, I jest put another cent in for the magazine itself, part for what he'd said, an' for what I'd been readin' out of it that afternoon; an' while I was a droppin' of it in, Mary she come up an' gave me a big hug.

" 'You dear old inconsistent thing!' she says. An' then I knew she'd heard what I'd said in the parlor.

"Well, it went on that way for quite a while, an' it come to be a regular thing that a cent would get in there every time I heard about the meetin'. I thought Mary would 'a died laughin' the time I put one in because I warn't born a cannibal, an' one day—I'll never forget that day. Mis' Dahlby—she was a tellin' me about China, an' she told how some missionaries heard a little girl sayin' how the smallest thing in all the

world warn't any smaller than the joy of her father when she was born. Them words went right through me. I was standin' over the i'nin'-board, an' Mary was opposite to me, but all of a sudden, instead of her, I seemed to see my husband's face, that had been dead ten years, an' him a-leanin' down over our little baby, that only lived two weeks, the only one I ever had. Seemed to me I couldn't get over it, when that baby died, an' I seemed to see my husband smilin' down at it, an' it lyin' there, all soft and white—she was a white little baby, such a pretty baby!—an' before I knew it, I was droppin' tears all over the starched clothes, an' I turned 'round an' went an' put another cent in that box, for the look on my husband's face when he held her that time. An' Mary, she see somthin' was the matter, I guess, for she walked off an' never asked no questions. But all the rest of the day I kep' seein' that little face before me, an' thinkin' how I'd had her for my own, an' how i knew she was in glory —I'd only felt it hard that I couldn't keep her before that—an' before I went to bed I went out in the dinin' room, an' I put in a little bright fivecent piece for my baby, because I couldn't bear to count her just like everythin' else, an' I found myself cryin' because I hadn't enough money jest then to spare anythin' bigger. I suppose it was from thinkin' about her so much, that that night I dreamed about mother. I could see her as plain, an' father with her, and we was back on the old farm, an' while I was kissin' of 'em both, I heard some one sayin', 'As one whom his mother comforteth.' An' I woke up, an' I was sayin', 'O Lord, I am a wicked, ungrateful woman!'

"Mis' Dahlby, I don't suppose you could understand—you that's a minister's wife, an' thankful to the Lord in course—what I thought that night. I laid awake, thinkin' an' cryin', an' yet not sorry, for half the night. I kep' thinkin' of all the things the Lord had ever done for me, an' the more I thought of mother an' the old home, the softer my heart seemed to grow, an' I jest prayed with all my might an' main, an' that there box weight on my mind like lead. 'A cent apiece!' I kep' sayin', 'a cent apiece for all His benefits!' Why, they come over me that night while I laid there prayin', till they was like crowds an' crowds of angels all around me. In the mornin' I went up to the box, feelin' meaner than dirt, an' put in a cent for mother an' a cent for father, an' one for the old farm, an' the rosebush in front of my window, an' for my little pet lamb that made me so happy when I was a girl, an' for heaps of other things that I'd been forgettin' in them hard times. An' when I couldn't spare no more, went to work, an' do believe I was a different woman after that. For there was the verses in the Bible, that I used to get up early to read them mornin's, an' there was the love of God, that I'd never rightly understood, an' there was church, that I couldn't bear to miss now, an' there was the daily bread, that I'd never thought of bein' thankful for, till that night, when I found out how much I'd had in may life, an' begun to look about me for what I had now. An' so it went on, till the box grew heavier an' heavier, an' before the day come for it to be opened, three months from the time I'd had, it it was all full, an' I stuck in one cent into the slit at the top, an' said:

" 'That's for you, Mary Torvie, for if ever I had a benifit from the Lord, you're one!' an' Mary she cried when I said it.

"So, when the day comes, I said I was goin' too, an' I left the i'nin', an' we went together, and there was singin' an' evereythin', jest as there always is, only it was all new to me, an' every one seemed as glad to see me as if I'd been as rich as any of 'em an' at last it come time to open our boxes. An' I brought mine, an' I says, 'Mis' Sanders,' I says, 'if ever there was a mean feelin' woman come to missionary meetin', I'm the one; for I've been keepin' count of my mercies at a cent apiece,' I says. 'It's all cents in there, 'cept one fivecent piece, that means somethin' special to me. An' I wouldn't let myself put in more,' I says, beginning to cry, 'for when I begun to find out what I had to be thankful for, I says to myself, "Mean you'd oughter feel, and mean you shall feel! You'll jest finish this here bos the way you begun!" An' here 'tis,' I says, 'an' every cent is one of the Lord's mercies.' So I set down, cryin' like a baby, an' Mis' Sanders she began to count with the tears a-running down her own cheeks, an' before she got through we were all cryin' together, for there was three hundred and fifty blessed cents in that box, not countin' the little five-cent piece, that nobody knew what it meant.

" 'An' now,' says I, 'give me another box, but don't let it have that motto on it, for I believe it'll break my heart!'

"So they gave me this one, with 'The love of Christ constraineth us,' on it, an' Mis' Barnes, that was the minister's wife then, she prayed for us all about havin' thankful hearts, an' loving the Lord for what He's done for us, an' I went home with the new box, that's standin' there on the shelf, an' life's been a different thing to me since that day, Mis' Dahlby, my dear, an' that's why that missionary box is worth its weight in gold."

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. Vinge. Editor,
Fairy Glen, Sask.

Comments.

This number of Hyrden will contain reports from Conventions and Bible Camps. For that reason no other material has been prepared for this issue. Since so few Bible answers have come in, no new questions will be printed this month. Kindly send in your answers to the May questions.

Another Y.P.L.L. Convention is now a past event. Although the convention was not outstanding as to numbers attending it was still measure up to any convention yet held as far as spiritual blessings are concerned, and after all, that is the objective for which we are working. Some exceptionally fine addresses and papers were given. A report will appear elsewhere in this paper.

Report on Bible Camp.

The Prince Albert and Saskatoon Circuits held their Luther League Bible camp at Outlook College, July 6.—10.

At the opening session Monday evening it was forseen that it was to be a great success. Each session as we gathered about God's Word proved the statement more and more. This is not an attempt to give a detailed program but rather impressions received by various individuals attending this camp.

The full time registration was 39 persons. This does not include the pastors, their wives, and the many who fellowshipped with us for just a day or two.

Faculty: Pastor A. M. Vinge, Fairy Glen, Sask.; Pastor G. W. Lokensgard, Prince Albert; Pastor J. T. Dahle, Watrous, Sask.; Pastor J. A. Berge, Outlook, Sask.

The following individiual impressions follow:

This Bible camp has shown me the blessed fellowship of God's children, — also the joys one cane have in the Christian Life.

The Bible Camp has been to me a little foretaste of Heaven in its beautiful Christian fellowship, its inspiring heart-seeking lectures and delightfully wholesome recreation.

I consider the Bible Camp a real blessing as it is a real encouragement to open one's hearts to Jesus and to live a Christian life, even though alone.

It shows us how life with God is much fuller than a worldly life.

To me the Bible camp has meant a strengthening of my faith, — has given me a deeper assurance of being a child of God. It has also shown the superiority of Christian fellowship as over and against worldly fellowship.

This Bible Camp has brought to me many new lights and thoughts, that have not appealed to me before. They will always stay by me.

This Bible Camp has been a great blessing to me and my only regret is that it comes to an end so queckly.

I think the Bible Camp is a good thing for everyone to attend, because it gives us a clearer vision of spiritual life, and the happy life a Christian can live.

This Bible Camp has meant a great deal to me, and has strengthened me in the faith of our Lord.

This Bible Camp has brough to me a stronger vision of Christ and my need for Him.

To me the Bible Camp has meant a great deal in that it has encouraged and strengthened me in the faith and love of our Lord and Saviour Jesus Christ.

Truly a great spiritual feast, and a never forgetable experience. More power to our Bible Camps everywhere.

Report of the Regular Biennial Convention of the Saskatchewan-Manitoba Young Peoples' Luther League and Choral Union of the Canada District, Held at Saskatoon, July 2, 3 4, & 5

The convention was formally opened on Thursday evening, July 2, with President Bergsagel presiding. Addresses of welcome were given by President Bergsagel, Rev. B. Lokensgaard, local pastor, and Ruth Goetz, President of the Saskatoon Y. P. L. L. The convention theme "Facing the World with Christ" was introduced by Prof. Bergsagel. Dr. Lavik, President of the Norwegian Lutheran Church of Canada then addressed the convention using as his text Matt. 28: 18, 19, and 20, the "Mission Gospel".

A short preliminary business session followed in which Nomination Committee was elected and Resolution Committee appointer by Prof. Bergsagel.

Session closed at 9.30 P.M.

Friday, July 3.

Friday's session opened with devotion and bible study by Rev. A. M. Vinge, Fairy Glen. Rev. Vinge, vice-president of the District Y.P.L.L. acted as chairman due to the enforced absence of Prof. Bergsagel.

The subject chosen for the bible study was Paul's letter to Philemon.

The convention then divided into two groups A and B for panel discussions.

Group A, under the leadership of Rev. Vinge, discussed "Evangelism". The speakers were:

(1) Oliver Hanson, Bagley, "The Need of Emphasis on Evangelism."

(2) Ruth Goetz, Dundurn, "The Need of Evangelism through topic Development."

(3) Gerhard Ostrem, Kyle, "Personal Soul-winning Methods and Meeting Objections."

(4) Jenet Ivesdal, Naicam, "Every Leaguer a Soul Winner."

Group B—"Prayers Groups", led by Rev. E. E. Hoff, Moose Jaw.

(1) Alfhild Haave, Weldon, "What Kind of a Life Does Prayer Demand?"

(2) Grace Olson, Saskatoon, "Deepening One's Personal Prayer Life."

(3) Rev. J. B. Stole, Macoun, "Prayer Groups Purpose, Value and Methods."

(4) Rev. P. C. A. Haaland, Preeceville, "Answers to Prayer—Promised and Granted."

At the close of these discussions the groups re-united and each leader summarized the Findings of his group to the assembly. Discussion followed.

Dr. Lavik brought up 2 questions:

(1) What about Professional Evangelists?

(2) What place should the Law have in Evangelism?

Friday Afternoon:

Opened with devotional service led by Rev. Stole. Convention again divided into 2 groups, C and D.

Group C. "Moral Problems". Leader Rev. G. W. Lokensgaard, Prince Albert.

(1) Rev. Dahle, Watrous, "Do Moral Standards Vary with the Times?"

(2) Gladys Peterson, Prince Albert, "The Price of Immorality."

(3) Norman Marken, Swift Current, "What can Youth do to raise the Moral Tone of the Commuty?"

Dr. Lavik spoke briefly on the relation of morality to evangelism. We must have transparent souls so that the light may shine through them.

Rev. Tandberg, "Conscience is not always an infallible guide. It must be kept at par by God's Word."

Rev. Hoff, "Tendency to-day towards psychological explanations."

Group D — "Personal Problems." Leader, Josef Haave, Admiral. Speakers:

(1) Edward Goetz, Concordia College "My Choice of Life's Work.'

(2) Klara Kvalnes, Star City, "What Reserves has Christianity to offer in Times of Depression?" — This contained a surprise ts she spoke of "spiritual" rather than "physical" depression.

(3) Edwin Marken, Outlook College, "Why do Doubts arise, and how shall we handle them?"

(4) Rev. Magellsen, Crooked River, "True Science and the Bible". The groups again re-united and findings were summarized by the leaders.

Friday Evening.

Devotion—conducted by Rev. Vinge.

Address—Rev. Selmer A. Berge, president of the international Y. P. L. L.

Theme: "Youth at the cross-roads."

Saturday, July 4th.

Bible study — conclusion of Paul's letter to Philomon, Rev. Vinge.

Group Conference E: "Marriage and Divorce." Leader, Rev. G. Ostrem, Admiral.

Speakers:

(1) Rev. G. W. Lokensgaard "Should Young People look upon Marriage as a Desirable Goal?"

(2) Mrs. Brun, pres. of the W. M. F. of Canada, "What Standards Should Prevail during Courtship and Marriage?"

(3) Dr. Lavik "What is Needed for a Happy Married Life?"

(4) Rev. Berge, "Is Divorce justified?"

All speakers stressed the necessity of building a home on the foundation of Christianity.

Address—Rev. S. A. Berge "The Folly of a Christless Wisdom."

Saturday afternoon session opened with devotion led by Oliver Hanson, Bagley.

Business Session.

The following officers were elected for the next two-year term:

President, Rev. A. M. Vinge, Fairy Glen.
Vice-president, Erik Haave, Weldon.
Secretary, Ruth Goetz, Dundurn.
Treasurer, Edwin Marken, Outlook.
Auditors, Prof. Bergsagel and Rev. Berge, Outlook.

Choral Union.

President, Rev. G. W. Lokensgaard, Prince Albert.
Sec.-Treasurer, Ethel Herrem, Moose Jaw.
Choir Director, Oscar Mossing, Viceroy.
Asst. Choir Director, Rev. Dahle, Watrous.

Several Resolution were also voted on and adopted. Session adjourned 4.30 p.m.

5.30—7.30, Fellowship Dinner.

8.00 — 9.45, Illustrated lecture by Rev. J. B. Taylor. This proved to be an interesting and instructive lecture on the Palestine of to-day and Palestine of biblical history. It was accompanied by a series of 50 lantern slides.

Sunday.

8.00 a.m. Communion Service.
10.30 a.m., Devine Worship.
Liturgist, Rev. B. O. Lokensgaard.
Speaker, Rev. Selmer A. Berge, Fargo, N. D., "Standards of Young People."

Sunday Afternoon.

Choral Union Concert — Director Oscar Mossing. Anthems:

(1) "Velkomst Sang" — F. Melius Christiansen.

(2) "Behold, God is my Salvation" — R. M. Stults.

(3) "Seek Ye the Lord" — J. B. Roberts.

(4) "Wondrous Thing the Lord Hath Done" — F. M. Christiansen.

(5) "Holy, Holy, Holy" — Ira B. Wilson.

(6) "Den Store Hvide Flok" — Edw. Grieg.

(7) "Take Down thy Harp" — F. M. Christiansen.

These were interspersed with other musical numbers by the Naicam Girl's Choir, a male quartette, Naicam girls' quartette, and solo. Many more beautiful musical selections were distributed throughout the sessions.

Mrs. A. K. Holstad, president of the International W. M. F., spoke on the work of the W. M. F. and our obligations as Christian Leaguers.

Rev. S. Berge delivered a short farewell message, urging the young people to hold up the standard and face the world with Christ.

A brief business session followed in which Resolutions of Thanks to all those, who helped to make the convention a success, were unanimously adopted.

This brought the convention to a close again. We all felt that even though the attendance was, perhaps, not as large as we had hoped for, it was a source of encouragement and inspiration to all those who were able to be present. May we keep alive the Convention Spirit, and also help others to "Face the World with Christ."

Anne Solberg,
Retiring Secretary.

Lutheran Hour.

Regular "Lutheran' Hour over CJCA, Edmonton, Sunday, July 26, 5—6 p.m.

—B. Ostrem.